

Pluk de dag .... Reedeurp!

Als je je dag niet hebt zeg je: morgen beter. Wordt je favoriete club geen kampioen dan is er volgend jaar weer een kans, en na zeven vette jaren volgen er zeven magere. Honderd jaar oud worden lijkt wel een eeuwigheid. Sterker nog: 't is een eeuwigheid!

Maar wat moet een eenvoudige Reedeurper nu met een millennium als zelfs computers er van in de war raken? Een millennium is wel leuk maar er gaat zoveel tijd in zitten! Daarom zegt de gemiddelde Reedeurper: Pluk de dag die komen gaat en kijk niet te ver vooruit. En als je dan zo af en toe een feestje op je pad tegenkomt, dan is dat mooi meegenomen. En natuurlijk de volgende morgen gezond weer op!

Bewaar deze Reedeurperkrant in elk geval goed zodat u later na kunt lezen dat we er in het vorig millennium wat van konden!

Met dank aan alle adverteerders en met een vette knipoog naar de polonaise wensen wij u veel leesplezier ....!

Nieuws- en advertentieblad
voor alle Reedeurpenarren
25e editie 1999/2000

De Prins

Een jaar van Reesvelt tot Reedeurp!

Op een zondagmiddag begin november vorig jaar, stond Gijs Hogenelst voor de deur, op zich genomen niets bijzonders, hij is tenslotte mijn buurman. Ik had absoluut niets in de gaten totdat Gijs de kamerdeur achter zich dichttrok en op een samenzweerderige toon zei: 'Ik wil je eigenlijk iets vragen'. Dat kan Gijs, zei ik. 'Wil jij de nieuwe prins worden?' 'Je bent gek, dat is toch niets voor mij, en wat als ik nee zeg?' 'Er heeft nog nooit een prins geweigerd', zei Gijs. Op zo'n moment flitst er van alles door je hoofd en wordt je wereld op zijn kop gezet, maar ik zei toch ja, ik doe het. Je bent nog niet van de eerste verbazing gekomen, of de eerste verplichtingen beginnen al: Het grote zwijgen tot de Pronkzitting! Dat begon meteen al leuk, terwijl Tiny en ik de deur uit liepen om bij Gijs en Wil verder te praten, stonden elders in ons huis Rogier, Jorien en Anouk voor het raam en maakten uitgebreide Alaaf gebaren. We hebben ze een mooi verhaal op de mouw gespeld en gelukkig zijn ze er op de Pronkzitting pas achter gekomen.

Dan volgt al snel de donderdagavond voor de pronkzitting. Bij Dirk en Mientje in 'huize altijd welkom' prinsenkassen, rede voorlezen en kennismaken met je hofdames. Edith en Mandy, twee prachtmeiden. Een grandioze avond was dat. Twee dagen later op zaterdagavond de pronkzitting. Hoe regel je dat je er niet bent en toch geloofwaardig overkomt. Onze Anouk deed die avond mee aan een voorstelling van jazzballet, daar wilden wij wel eens gaan kijken. Bij dat jazzballet zijn we natuurlijk niet

geweest, jammer voor Anouk. We gingen rechtstreeks naar Arie en Corry om om te kleden. Arie opende de deur, Corry stond verderop in de gang en kon mij niet zien, 'is tie' t, Arie' riep Corry, 'nee, nee' zei Arie. Corry was er namelijk van overtuigd dat Rudolf Vergeer de nieuwe prins zou worden. (komt vast nog wel een keer, Ruud). Na de nodige (heerlijke) koffie bij Arie en Corry uiteindelijk de zaal in vermomd als Graaf uit voorbij te gaan. En dan sta je daar ineens op het toneel als prins 'Evert van Reesvelt tot Reedeurp'. Een mondvol maar wel een prachtnaam, waar ik zo trots op ben als een aap met zeven staarten. Als prins gevraagd worden is geweldig, prins zijn is niet te beschrijven, zeker niet op zo'n eerste avond tijdens de pronkzitting.

De zondag erna was het meteen ook weer bal in de kantine van Edelman. Wat een feest was dat. Op het hoogtepunt van de middag hebben ze mij een halfuur rondgereden in een winkelwagentje, krat bier op mijn buik en Dirk Verwey dubbelgevouwen als een slangenmens onderop het wagentje (hoeft Dirk gelukkig niet zoveel voor te doen). Ik heb er een week zere knieën aan overgehouden maar dat mag de pret niet drukken. Jammer (of gelukkig) dat deze middag niet gefilmd is.

Dit carnavalsjaar stond in het teken van Reeuwijk 750 jaar. Op 30 december 1998 vond de feestelijke opening van dit jubileumjaar plaats nagenoeg bij mij in de voortuin, waarbij toen een herdenkingspaal werd onthuld, waarop vermeldt staat 'het Reesvelt' anno 1248. Mooier kun je het als prins niet

wensen. Ook in de toekomst zal 'Reesvelt' mij altijd aan dit carnavalsjaar doen terugdenken, inclusief de bijzondere beschilderde 'koeienwagen' waarmee alle bobo's naar Reeuwijk-Dorp werden vervoerd. Ook dat is Reeuwijk-Dorp ten voeten uit.

Januari, 'wij gaan skiën' met 65 Lattenbrekers, wat een happening! Ik heb zelf niet geskied maar met de wandelploeg Jopie Straver, Hans Vergeer en Dirk Verwey heb ik me uitstekend vermaakt. Het klapstuk van elke dag was uiteraard de après-ski, met de Lattenbrekers dansend op de tafels.

Na een flower-power avond met zanger Armand, die uit het rariteitenkabinet opgegraven leek, volgde al snel de 55+ pronkzitting, een prachtige middag, waarbij ik de bijzondere eer had schoonmoeder Jo in de orde van de stekelbaars te kunnen benoemen. Je zult aan je schoonmoeder een onderscheiding mogen uitreiken, dat zal toch weinig schoonzoons overkomen.

Het 'groot carnaval' begon zoals gebruikelijk met de optocht, die uit een enorme stoet prachtige wagens bestond. Jammer genoeg rustte er geen zegen op de optocht dit jaar, omdat Oscar Bitter,- deelnemer van de prachtige Obelix wagen en verdiende eerste prijswinnaar-, kort na de bekendmaking van de prijzen van de wagen viel, waarbij hij zeer ongelukkig bekneld raakte en in allerijl naar het ziekenhuis vervoerd werd. De optocht

werd meteen gestaakt; hoe jammer ook voor het vele werk van alle deelnemers, vond ik dat een wijs besluit op dat moment. Gelukkig gaat het met de gezondheid van Oscar de goede kant uit, ik hoop dat hij binnenkort weer volledig hersteld zal zijn.

Door familieomstandigheden heb ik als prins het 'groot carnaval' maar in zeer beperkte mate meegemaakt. De vele spontane en hartverwarmende reacties op het overlijden van mijn zus in die dagen maakten veel goed.

Het kinder- en scoutingcarnaval was een feest om mee te maken. Ik heb veel toekomstige prinses en hofdames in de dop gezien. En het hield maar niet op dit jaar. Het midsummerfeest met de middeleeuwse maaltijd, we zullen er nog lang over praten. Zo ook het waterspektakel waar wij met onze carnavalsboot aan deelnamen was voor ons prins, hofdames, Raad van Elf en vlammen een feestelijk iets. We werden weliswaar gediskwalificeerd maar als er prijzen toegekend zouden zijn aan de vrolijkste en wankelste boot, dan hadden wij deze zeker gewonnen.

Een jaar prins, ik vond het fantastisch, maar helaas het vliegt voorbij. Bijna komt de volgende prins al weer vertellen dat hij veel beter is dan de vorige. Dat is nu eenmaal je lot en zo moet het ook blijven.

Reeuwijk-Dorp heeft met de Reedeurpenarren, een bijzondere vereniging waar wij als Reeuwijk-Dorpers trots op mogen zijn en die laat zien waarin een klein dorp groot kan zijn.

Edith en Mandy, mijn hofdames met mooie hoeden en samen een paar apart, bedankt. Jullie zijn een stel kanjers! Bestuur, Raad van Elf, Vlammen, Sterretjes en alle andere Reedeurpenarren hartstikke bedankt voor dit mooie jaar! En voor de nieuwe prins: geniet ervan zoveel je kunt, het jaar is zo om!

Prins Evert van 'Reesvelt tot Reedeurp'

